

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

ΑΡΙΘ 267.

ΕΝ ΣΥΡΩ: ΤΗΝ 22. ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1844

ΕΤΟΣ ΣΤ.

ΕΡΜΟΠΟΛΙΣ

Η Ομοφροσύνη της Αθηνᾶς.

Μετὰ τοιοῦτον κλονισμόν ὁποῖον ἔλαβεν ἡ κοινωμία μας, ἕνεκα τοῦ σημαντικοῦ καὶ ἐξόχου κινήματος τῆς 3. Σεπτεμβρίου, μετὰ τοιοῦτους κινδύνους, μετὰ τοσαύτην σπατάλην τοῦ ἐθνικοῦ πλοῦτου, μετὰ τοσαύτας ζημίας τὰς ὁποίας ὑπέστησαν ἡ γεωργία, τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία, μετὰ τοσαύτην, τέλος, κατὰ πάντα ὑποθεδρόμησιν, ὅλος ὁ Ἑλληνικὸς κόσμος καὶ ἰδίως ὁ τῆς Ἑρμοπολέως ἐμπορικὸς καὶ βιομηχανικὸς λαὸς ἐπεθύμησεν ἐγκαθιδρῆσαι κυβερνήσεως συνετῆς, ἰσχυρᾶς καὶ μονίμου, διὰ νὰ θεραπευθῶσι διὰ τοῦ μέσου τούτου αἱ κοινωνικαὶ πληγαὶ μας, τὰς ὁποίας ἀνωτέρω ἀνεφέραμεν, διὰ νὰ ἡσυχάσῃ ὁ τόπος, διὰ νὰ ἐπαναλάβῃ ἕκαστος μὲ ἀσφάλειαν τὴν διακοπείσαν τοῦ ἔργου του σιρᾶν, καὶ τέλος, διὰ νὰ ἐφαρμωσθῇ τὸ σύνταγμα, τὸ ὁποῖον διὰ τοσοῦτων ἀγώνων καὶ θυσιῶν ἠδυνήθημεν ἵ ἀπολαύσωμεν. Πληροφόρηθέντες ὅθεν τὴν σύστασιν τοῦ νῦν ὑπουργείου, προεβίμεθα σταθερὸν σκοπὸν νὰ τὸ ὑποστηρίξωμεν, καθόσον δυνάμεθα, ἕως ὅτου δὲν τὸ εἶδωμεν νὰ παρεκτραπῇ ἀπὸ τὴν ἐθνικὴν καὶ συνταγματικὴν ὁδόν· διότι καὶ συναίσθητόμεθα καὶ ἐκ τῆς πείρας γνωρίζομεν, ὅτι ἡ σχηματισθεῖσα κατ' αὐτοῦ ἀντιπολιτευσις δύναται νὰ ἦναι γέννημα τῶν μᾶλλον καὶ ἀξιώσεων, παρὰ πατριωτισμοῦ καὶ ἀληθοῦς ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος ἐρωτος. Δὲν δυνάμεθα μολονταῦτα νὰ μὴν ὁμολογήσωμεν, ὅτι εἰς τὸν σχηματισμὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ταύτης συνέταξε κατὰ μέγιστον μέρος τὸ παραδεχθέν ἀποκλειστικὸν σύστημα, σύστημα ἐξέθριον καὶ καταστρεπτικὸν εἰς ἔθνος ἡμεῶν ἀλλὰ καὶ πτωχὸν ἐνταῦθα, καὶ μάλιστα μετὰ τοιοῦτην πολιτικὴν μεταβολὴν ὅποια ὑπῆρξεν ἡ τῆς 3. Σεπτεμβρίου. Ἀλλ' ὡς νὰ μὴν ἐξήρησαν αἱ πληγαὶ τὰς ὁποίας ἠνέφευξεν εἰς τὴν κοινωμίαν μας, μετὰ τὴν σύστασιν τοῦ ὑπουργείου αὐτοῦ ὁ διορισμὸς τῶν Διοικητῶν καὶ τῶν Διοικητικῶν Γραμματέων ἐκ συγγενῶν, φίλων καὶ τινῶν ἀγνώστων ἢ κακῶς ἐγνωσμένων πλαστοουργημάτων μιᾶς σχεδὸν οἰκογενείας, δι' οὗ ἐκορυφώθη ἡ ὕψαι αἰσκαὶ καὶ ἐξηγιώθη ἐτι μᾶλλον ἡ ἀντιπολιτεύσις, ἡ Ἀθηνᾶ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 1110 τῆς ἐφημερίδος τῆς ζητεῖ εἶναι ὁμοφροσύνην καὶ εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους, εὐρίων ἀναμφιδόλως θὰ τὴν ζητήσῃ καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς φύλακας, μεθαύριον δὲν θέλει ἴσως συσταθῆ νὰ τὴν ἐκτείνῃ καὶ μέχρι τῶν συνοικισίων. Κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς Ἀθηνᾶς ἡ Ἑλλάς πρέπει νὰ εἰσαῆθῃ εἰς τοὺς κόλπους τῆς τῆς παλαιᾶς διαίρεισης τῶν κατοίκων τῆς Αἰγύπτου καὶ τῶν Ἰνδιῶν· πρέπει νὰ σχηματισθῇ μίαν ὁμόφροναν κλάσιν διατελοῦσαν ὑπὸ τῆς διαταγῆς μιᾶς οἰκογενείας, εἰς τὴν ὁποίαν ἂν ἀντεθῇ τὸ εὐάριστον ἔργον τοῦ νὰ διοικῆ, νὰ φορολογῆ, νὰ νίμεται τὰ καλά τοῦ τόπου καὶ νὰ διευθύνῃ τὴν τύχην τῶν κατοίκων του, μὴ ἄλλους λόγους ἢ Ἀθηνᾶ μᾶς συμβουλεύει ἂν ἀνανεώσωμεν εἰς τὴν ἐλευθερίαν Ἑλλάδα τὴν προνομιούχον τάξιν τοῦ Φαναρίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ νὰ καθιερώσωμεν τὴν ἐπάραινον ἔριστον κρατίαν. Ἀλλὰ δὲν ἐννοοῦσαμεν τοῦτο θὰ εἴπη ἡ Ἀθηνᾶ, ἡμεῖς εἴπομεν νὰ σχηματισθῇ τὸ σημερινὸν ὑπουργεῖον, ὅλον του τὸ προσωπικὸν ἐκ τῶν ἀνθρώπων οἵτινες ἔχουν τ' αὐτὰ φρονήματα, αὐρίων τὸ ἄλλο ὑπουργεῖον ἄς παύσῃ τούτους καὶ ἄς διορίσῃ τοὺς ἰδικούς του, καὶ μεθαύριον ἐπὶ ἀκόλουθον ἄς πράξῃ ὡσαύτως. Ἄγει λοιπὸν ἡ καλή μας Ἀθηνᾶ νὰ διαίρεισωμεν τὸ ἔθνος εἰς τρία στρατόπεδα πολέμου πρὸς ἄλληλα, ἢ κατ' ἐπισημνὴν καλὴν τῶν ὁποίων ἂν ἀντιγῆ ἡλεπαλλήλους πλη-

γὰς εἰς τὸ πτωχὸν ἔθνος, νὰ προκαλῆ ἐμφυλίους ταραχὰς καὶ νὰ ἐπισπεύδῃ τὸν θάνατόν του. Καὶ εἶναι αὕτη μία εἰλικρινὴς συμβουλή τὴν ὅποιαν ἠδύνατο εὐσυνείδητος δημοσιογράφος νὰ δώσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος; Ἐχομεν τότε τοὺς ἱκανοὺς ἀνδρας διὰ νὰ δύναται πᾶς πρωθυπουργὸς νὰ ἔχῃ ἴδιον προσωπικὸν δασάκι καλῆται εἰς τὴν διευθύνειν τῆς πολιτείας μας; Θέλει ἔχει καὶ τὸ διαλυόμενον στρατόπεδον τοῦ πίπτουτος ὑπουργείου ἰδίους πόρους τοῦ ζῆν, διὰ νὰ ὑποφέρῃ ἄνευ βιαίων κλονισμῶν τὴν πτώσιν του, μέχρις οὗ φθάσῃ ἡ περίοδος τῆς ἀνεγερσεως του; Ἀλλὰ καὶ τούτου δὸθέντος, συμφέροι νὰ ἐνώσωμεν μὲ τὴν τύχην τῶν πρωθυπουργῶν τὴν τύχην μεγάλου ἀριθμοῦ ἀνδρῶν προεπισκεμένων μὲ διαφόρους ἱκανότητας; Δὲν εἶναι ἄραγε κίνδυνος νὰ ναυαγήσῃ ὡς ἐκ τῆς πραγμάτωσίν τῆς τοῦ μέτρου τούτου ἡ πολιτεία μας; Ἡ μήπως δὲν κατελύθη ἡ δημοκρατία τῆς Ῥώμης ὅταν ὁ στρατὸς τῶν Ῥωμαίων προσηλύθη εἰς τὰ πρόσωπα τοῦ Σύλλα, τοῦ Μαρτίου, τοῦ Πομπηίου καὶ τοῦ Καίσαρος; Εἶναι λυπηρὸν νὰ μὴν ζητῶμεν τὴν γένεσιν οὐδενὸς καλοῦ εἰς τὸν τόπον μας; Ὅλα ἀνεξαιρέτως πρέπει νὰ ἦναι Εὐρωπαϊκά, κατὰ τὴν γνώμην ὀλίγων ὀψιμαθῶν! Ἄλλ' ἡ ἐφαρμογὴ τῆς θεωρίας ταύτης εἶναι δυνατή; Συμφέροι; Ἐπειτα ποιοὶ εἶναι οἱ ἐτεροφρονεῖς εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ νὰ ἐπιτρέψωμεν εἰς τοὺς πάτρονας τῆς Ἀθηνᾶς νὰ σχηματίσωσι τὸ προσωπικὸν ἐκ τῶν ὁμοφρόνων τῶν; Χθὲς ἀκόμη ἐπανηγυρίσθη εἰς τὴν πατρίδα μας ἡ εἰσαγωγή τῆς Συνταγματικῆς πολιτείας· δὲν εὐρίσθη οὐτε ψυχὴ ζῶσα, ἥτις δὲν ἐσκήρτισεν ἀπὸ καρδίας εἰς τὴν πάνδημον ταύτην πανήγυριν. Τὸ σύνταγμα ἦτο τὸ ἀντικείμενον τῶν εὐχῶν ὅλων τῶν Ἑλλήνων, καὶ εἶδομεν ὅτι ἔξ κατὰ συνέχειαν μῆνας, καθ' ὅσας ἡ ἐθνικὴ Σύνοδος ἐνησχολεῖτο εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ Συντάγματος, μολοντί δὲν ὑπῆρχε καμμία ἀρχὴ, καμμία συνετὴ διευθυνσις, ἡ κοινὴ εἰρήνη εἰς κένον μέρος δὲν ἐταράχθη, οἱ φῆροι κατεδάλλοντο τακτικῶς, καὶ τὸ παραδοξώτερον, καὶ αὐτοὶ οἱ ληστὰὶ διέκοψαν τὴν κακορρήματά των. Ποίως ἄλλας πασιφανεῖς ἀποδείξεις ὁμοφροσύνης; Ζητεῖ ἡ Ἀθηνᾶ καὶ τὸ ὑπουργεῖον; Ἦθελεν ἔχει δικαίον ἡ Ἀθηνᾶ εἶναι μᾶς ἐλεγεν ὅτι ἐκτός τοῦ Συντάγματος, τὸ ὑπουργεῖον ἔχει καὶ ἴδιον πρόγραμμα, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὁποίου ἀπαιτεῖται νὰ προσλάβῃ καὶ ἀνθρώπους τῆς ἐμπιστοσύνης του. Ἀλλ' ἀγαθὴ τύχη τὸ πρόγραμμα τοῦ ὑπουργείου εἶναι ἡδὴ πάγκοινον, καὶ εἰς αὐτὸ δὲν βλέπομεν τίποτε ἄλλο παρ' αὐτὸ τὸ Σύνταγμα. Μυστικὸν πρόγραμμα δὲν δύναται νὰ ὑπάρχῃ, καὶ αὐτὸ ὑπάρχῃ εἶναι ἀντεθνικόν, εἶναι παράνομον. Ἐὰν τὸ ὑπουργεῖον ἔχῃ τὸν εἰλικρινὴ σκοπὸν τοῦ νὰ ἐφαρμωσῇ τὸ σύνταγμα, καὶ ἂν ἀναπτύξῃ ὡς ἐκήρυξε τὰς ἀρχὰς του, δὲν ἔχει χρεῖαν μυστικοῦ προγράμματος· δὲν ἔχει χρεῖαν συγγενῶν καὶ πλαστοουργημάτων. Ἄς ἀποταθῇ εἰς ὅλους τοὺς Ἑλληνας, ἄς προσκλήσῃ εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ τόπου ἀνδρας τοῦ ἀγῶνος, ἀνδρας διακρινόμενους κατὰ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν πείραν· ἄς τοὺς λάβῃ μεταξὺ ὅλων τῶν τάξεων καὶ τῶν κομμάτων· ἄς φροντίσῃ νὰ μωρφωθῶσιν ὑπαλλήλοι δι' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ὑπηρεσίας· ἄς δώσῃ νὰ ἐννόησωσιν ὅλοι οἱ εἰς οἱ δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὸν δαίνα ἢ δαίνα πρωθυπουργόν, ἀλλ' εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν πατρίδα, καὶ ὅτι διὰ μόνης τῆς ἀκριβοῦς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων των, θέλουσι διατελεῖ πάντοτε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, θέλουσι τιμηθῆ καὶ προβιβασθῆ. Ἴδού ποῖαν συμβουλήν δίδομεν ἡμεῖς ἀπαντασίας εἰς τὸ παρὸν ὑπουργεῖον. Ἄς πεισθῇ ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου θέλει εὐρεῖ εἰς ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ εἰλικρινεῖαν, παιθαρχίαν καὶ ἀρμονίαν. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου θέλει δυναθῆ νὰ διαύση τὸ ὄνομα τῶν σταθῶν, εἴτε με-

γὰν εἴτε μινρὰ ἤθελεν εἶσθαι ἡ διάρκειαι τῆς περιόδου του. Δὲν εἶναι ποσὸς βάσιμος ἡ παρατήρησις τῆς Ἀθηνᾶς, ὅτι ἡ διαφωνία τῶν ὑπαλλήλων ἐπὶ τοῦ προλαβόντος συστήματος προήρχετο ἄθην ἐκ τῆς διαφορᾶς τῶν φρονημάτων αὐτῶν. Ἄν ἡμεῖς εἰλικρινεστοὶ θέλωμεν συνομολογήσῃ ὅτι τὸ κακὸν ἐπέταξε κυρίως ἐκ τῆς πεποιθήσεως τῆν ὁποῖαν εἶχον οἱ ὑπαλλήλοι, ὅτι ὁ ὑπουργὸς δὲν εἶχε τὴν σημερινὴν συνταγματικὴν δύναμιν, ὥστε νὰ ἐνεργῇ ἐν καιρῷ καὶ τόπῳ διορισμοῦ, μετὰ θέσεως καὶ παύσεως. Ἐπειδὴ δὲ ἐπέφερον ἡ Ἀθηνᾶ ὡς ἐπιχείρημα καὶ τὸ ὁμογενὲς τοῦ Καποδιστριακοῦ ὑπουργείου, ἀναγκαζόμεθα νὰ τὴν ὑπενθυμίσωμεν, ὅτι μία ἀπὸ τὰς ἰσχυρὰς αἰτίας διὰ τὰς ὁποίας ἐκηρύχθησαν ἐχθροὶ οἱ φίλοι τοῦ Καποδιστρίου, ἐστάθη ἐπὶ πάντων ἡ ὁμοφροσύνη τὴν ὁποῖαν εὐήθως συνιστᾷ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς. Αὕτη διήρσει τὸ ἔθνος εἰς κυβερνητικοὺς καὶ ἀντικυβερνητικούς· αὕτη ἐσῆυεν εἰς τὸν κρημνὸν καὶ ἐκείνον καὶ τὸ ἔθνος.

Ἐρανίζόμεθα τὸ ἐπόμενον ἄρθρον ἐκ τῆς Σημαφόρου.

Ἡ κατάστασις τῆς Τουρκίας καθ' ἐκαστὴν χειροτερεύει. Δὲν πρόκειται μόνον περὶ τῆς Συρίας, ἥτις ἀφαιρέθη, κατὰ κακὴν σύμπτωσιν, ἀπὸ τὴν πατρικὴν καὶ ἐνεργητικὴν Κυβέρνησιν τοῦ Μεχμεταλή, κατέστη τὸ θέατρον τῶν ταραχῶν, τὰς ὁποίας οἱ Πασσάδες εἶναι ἀνίκανοι νὰ καταστειλώσιν, ἀλλὰ μέγιστον μέρος τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας περιέπεσεν εἰς σπασμούς βίαιοτάτους, διότι πανταχοῦ οἱ Ἀλβανοὶ στρατιῶται ταραττοῦν τὸν τόπον, γινόμενοι ἐνοχοὶ καταχρήσεων τῶν πλέον μισητῶν.

Ἡ ἐφημερίς τοῦ Αὐγούστου ἡμερολόγιου ὄργανον τῆς Εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς, κατηγορεῖ τοὺς τοσοῦτον ταραχοποιούς καὶ ἀπηνεῖς στρατιώτας, ὡς μόνους αἰτίους τῶν κακῶν τὰ ὁποῖα ὑπομένουν τὴν στυμὴν ταύτην οἱ Ῥωμαῖοι τῆς Μακεδονίας, τῆς Ἀλβανίας καὶ τῆς Συρίας, ἐγκαταλειμμένοι εἰς τὴν διάκρισιν τῶν βαρβάρων αὐτῶν, οἵτινες θεωροῦν ἴσως παίγιον τὴν διαρπαγὴν τῆν βίαν καὶ τὸν φόνον. Πολλοὶ σημαντικοὶ τόποι τῶν μερῶν αὐτῶν καὶ ἰδίως ἡ Λαοδικεῖα ἡ ἐκλήθησαν σκληρότερον παρὰ τοὺς λοιποὺς τὴν μανίαν αὐτῶν τῶν ἀτάκτων στρατευμάτων. Πληροφωρούμεθα ἐκ τῶν ἰδιαιτέρων τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀλληλογραφῶν μας, ὅτι ὀλόκληροι χριστιανικοὶ λαοὶ ἀνήκοντες εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἑκκλησίαν κατέστησαν θύματα τῶν Ἀλβανῶν, διὰ μέγας ἀριθμὸς ἱερέων τῆς Ἀνδριανουπόλεως ἐσφάγη, καὶ ὅτι τρισσεκατόντα οἰκογενεῖαι ἠναγκάσθησαν νὰ παραδεχθῶσι τὸν Ἰσλαμισμόν.

Ἡ ἐφημερίς τοῦ Αὐγούστου ἐπιδοθεῖσιν τὰς εἰδήσεις ταύτας καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν, ἀναφέρουσα καὶ ἄλλα γεγονότα τοῦ αὐτοῦ γίνους, περὶ ὧν δὲν εἶχαμεν λάβει οὐδεμίαν πληροφορίαν. Μεταξὺ τοιοῦτων ἀποστοπαίων πράξεων, τί κάμνουν οἱ ὑπὸ τῆς Πόρτας θεωρεῖται μὲνοι διοικηταί, οἵτινες εἶναι ἐπιφορτισμένοι νὰ διατηρῶσι τὴν ἡσυχίαν εἰς τὰς δυστυχεῖς ἐπαρχίας τὰς ἐμπιστευθείσας ὑπὸ τὸν διευθυνσίαν των; Εἴτε ἐνεκὸν ἀδιοφορίας, εἴτε ἐνεκὸν ἀδυναμίας, εἴτε ἐνεκὸν ἀνικανότητος τῆς νὰ καταπαύσωσι ταύτην τὴν τοσοῦτον ἀξιοδάκρυτον κατάστασιν τῶν πραγμάτων, οἱ Πασσάδες δὲν ἐνεργοῦν μηδὲν οὐδὲ δοκιμάζουσι καὶ ἂν ἂν ἀντιστάσωσιν εἰς τὰς ἀπεχθὲς ταύτας καταχρήσεις. Εἰς μάλιστα οἱ καταπιεζόμενοι ἐπικαλοῦνται τὴν δικαιοσύνην των. Ἡ ἀρχαία Ὀθωμανικὴ χρηστότης, τὸ ἀρχαῖον πνεῦμα τῆς ἐπιεικειᾶς, τὸ ὁ-

ποῖον ἐνεψύχονε τοῦς ὑπαλλήλους τῆς αὐτοκρατορίας αὐ-
τῆς ἐθεόβη, φαίνεται, ἐξ ὀλοκλήρου μεταξὺ αὐτῶν.
συγχωρῶν ὅθεν νὰ ἐνεργῆται ὅ,τι κατὰ ἀλήθειαν εἶναι
δύσκολον εἰς αὐτοὺς νὰ ἐμποδίσωσιν.

Ἄν πρέπη νὰ πιστεύσωμεν τὴν Γερμανικὴν ταύτην
ἐφημερίδα τὴν ὁποίαν ἀνεφέραμεν, οἱ Ἄλβανοὶ ἐσκόπευ-
ον νὰ ἐκτείνωσι τὸν κύκλον τῶν πρκαυομιῶν τῶν, καὶ νὰ
ἐνεργῶσι μεγάλας διαρπαγὰς, ἐσκόπευον δηλαδὴ νὰ
κυριεύσωσι μεγάλην τινα πλῆν, διὰ νὰ τὴν λαφύραγω-
γήσωσιν.

Ἡ ἰδία ἐφημερίς δημοσιεύει τὸ ἐπόμενον ἀπίστευτον
γεγονός.

Οἱ Ἄλβανοὶ διευθύνθησαν πρὸς τὴν Μορᾶδα—Βουλ-
γάραν. Πεντακῆστοι ἐξ αὐτῶν συνηθροίσθησαν πλησίον
τῆς Βρανίας, καὶ τριακῆστοι πλησίον ἐνὸς χωρίου ἀνή-
κοντος εἰς τὴν Σερβίαν. Ἐσκόπευον οὖτοι νὰ κυριεύσω-
σι δι' ἀπάτης τὴν πόλιν Νέσχην περιέχουσαν λαὸν συγ-
κείμενον ἐκ δέκα χιλιάδων Χριστιανῶν καὶ ἐξ χιλιάδων
Τούρκων κατ' εὐτυχίαν ὅμως δὲν ἠδυνήθησαν νὰ συνεν-
νοηθῶσιν αἱ δύο αὐταὶ συμμορίαι περὶ τῆς ἡμέρας τῆς
ἐφόδου, ὥστε ἠδυνήθησαν οἱ Χριστιανοὶ νὰ ἐτοιμοσθῶσι
πρὸς ἀμυναν, καὶ νὰ θέσωσιν εἰς ἀσφάλειαν ἐντὸς τῆς
ἀκροπόλεως τὰ πολυτιμότερα πρᾶγματά των. Εἰς πᾶ-
σαν στιγμὴν ὅμως φοβούνται τὴν ἐφοδὸν αὐτῶν, καὶ ὁ
Πασσᾶς τῆς Λεσγοδάρης ἐγνωστοποίησεν εἰς τὸν τῆς Νέ-
σχης, ὅτι συνέλαβεν ἐπὶ ἐπιστολάς, δι' ἧν πᾶμπολλοὶ
Τούρκοι κάτακει τῆς πόλεως αὐτῆς παρεκκλίνοντες τοὺς Ἄλ-
βανούς νὰ τὴν προσβάλλωσι.

Δύσκολον ἰσχυρὸν ἤθελεν εἶσθαι νὰ πιστεύσῃ τις ὅτι
Κυβερνήσις μεγάλων λαῶν, ἀφίνει τινὰς ἐξ αὐτῶν ἐκτε-
θεμένους εἰς τοιαύτας ἀδικίας, ἂν δὲν ἐγκώριζε πρὸς τοὺς
πρᾶ ἀποτελέσματα δύνανται νὰ προέλθωσιν ἐκ τοῦ ἀ-
γρίου φανατισμοῦ τοῦ ὄχλου τῶν ὀπαδῶν τοῦ Μωάμεθ
λέγομεν δὲ τοῦ ὄχλου, διότι δὲν ἐννοοῦμεν νὰ καταστή-
σωμεν ὑπευθύνους τῶν κακαρῶν αὐτῶν τοὺς ἀληθῶς
πεφωτισμένους καὶ φιλοφρόνους ἀνδρας τοὺς ἀνήκον-
τας εἰς τὴν θρησκίαν ταύτην, οἵτινες θεωροῦν μετ' ἐπι-
φάν λύπην τὴν θέσιν τῆς Τουρκίας, καὶ εὐχόμενοι νὰ εἰ-
σκηνοῦσθαι εἰς ὅλον τὸ Ὀθωμανικὸν κράτος ἢ φωνὴ τῆς
φιλοφροσύνης. Ἄλλὰ κατὰ δυστυχίαν εἰ προηγήμενοι
οὗτοι ἀνδρες εἶναι ἰσπανοὶ εἰς τοὺς τύπους ὅπου ἡ
ἐπικρατοῦσα θρησκεία εἶναι ἡ Ὀθωμανικὴ, καὶ τὸ προ-
σωπικὸν τῶν διοικητῶν ἀνίσταται εἰς τὴν πραγματο-
ποίησιν τοῦ σκοποῦ των.

Ἡ καλὴ θέλησις τῶν δημοσίων ἀνδρῶν, οἵτινες ἐπρὸς
πάθησαν ν' ἀνορθώσωσι τὴν Τουρκίαν ἀπέναντι τῆς Εὐρώ-
πης, καὶ νὰ ἐνθρονίσωσιν ἐντὸς αὐτῆς φιλελευθέρους καὶ
ἀνεξαρτήτους ἰδίους, δὲν παρελύθη μήπως ἐξ ὀλοκλήρου
ἐνεκα τῶν προσπαθειῶν κενουμένων τινῶν καλλιεργούν-
των ὑπὲρ τῆς ἰδίας τῶν ἐξουσίας τὴν δυσεισαμομίαν
καὶ τὸν φανατισμὸν; Τὰ εἰς Ἀλβανίαν καὶ Μακεδονί-
αν συμβάντα εἶναι καρπὸς τῆς πολιτικῆς γραμμῆς τὴν
ὁποίαν ἐξέκολλησεν ὁ Ρίτζα Πασσᾶς, ὁ ἀναξίως ἐγαπώ-
μενος, ὅστις φυσῶν τὸ πῦρ τῆς διακρίσεως ἐντὸς τῆς αὐ-
τοκρατορίας τὴν ὁποίαν κυβερνᾷ, καὶ ὑποχωρῶν εἰς τὰς
ἀισθητικὰς μᾶς δυνάμεις θεωροῦσας πρὸς κενὸν τὴν
Τουρκίαν ὡς λείαν ἀνήκουσαν εἰς αὐτήν, ὡλεῖ εἰς τὸν ὀ-
λεθρὸν τοῦ τὸν ἡγεμόνα, ὅστις ἐμπιστεύεται εἰς τὰς δο-
λικὰς συμβουλὰς του καὶ πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι
πρὸς τινος καιροῦ ἐμφυλοῦνται οἱ Τούρκοι ἀπὸ μεγάλην
δυσμένειαν κατὰ τῶν Χριστιανικῶν λαῶν, καὶ ἐν γένει
κατὰ τῶν ὅσοι διαφωνοῦν μετ' αὐτοῦ κατὰ τὴν λατρεί-
αν. Ὁ Μουσουλμάνος νομίζει ὅτι ἐνεργεῖ ἔργον εὐάρε-
στον εἰς τὸν Θεὸν ὅσας καταδικᾷ ἢ σπάζει ἕνα χρισ-
τιανὸν: εἶναι ἀναντιρρόητοι οὖν, ὅτι μὴ συνετὴ Κυβερ-
νήσις ἐπρεπε νὰ ἐνασχοληθῆ νὰ κατευνάσῃ κατ' ὅσον ἐ-
νεσσε τὸς διαφόρους ἐρεθισμοὺς ἐνὸς τοιούτου λαοῦ: ἀλλ'
ὁ Ρίτζα πᾶσας ἐπραξέ μέχρι τοῦδε τὸ ἐναντίον, διότι
ἰδομεν τὴν τύχην τῶν δυστυχῶν ἐκείνων, οἵτινες ἐξηρ-
νήθησαν τὸν ἰσλαμισμόν. Αἱ τρομεραὶ πειναὶ αἱ ὁποῖαι
ἐπροξένησαν εἰς τὴν Εὐρώπην αὐτὸν δυσχυρῆ ἐντύπω-
σιν δὲν ἦσαν πράξεις μεμονωμένα, ἀλλὰ προσκεκολλη-
μένα εἰς ἐκτεταμένον ἀσίστημα καταδιώξεως κατὰ
τὰς φυλῶν, αἵτινες δὲν ἠθέλησαν νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν

πίστιν τῶν πατέρων των καὶ νὰ ὑποκύψωσιν ἐνώπιον τῆς
ἡμισελήνου.

Ἄνηκεν εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἀγγλίαν νὰ κατα-
θλίψωσιν ὀπωσοῦν τὸ ἄγριον τοῦτο τῆς ἀντενεργείας
πνεύμα· ἀμφότεροι εἰς λαοὶ οὗτοι οἱ βαδίζοντες ἐπὶ κεφα-
λῆς τοῦ πολιτισμοῦ ἠδυνήθησαν νὰ μετριάσωσιν ὀπω-
σοῦν τὰς ποινὰς τῶν ὅσοι ἐπανερχοῦνται εἰς τὴν ἀρχαι-
αν θρησκίαν των, ἀφοῦ ἐναγκαλιζοῦνται τὸν ἰσλαμισμόν,
καὶ μολονότι ἢ εἰς τοὺς λαοὺς τοῦτους γενομένη παραχώ-
ρησις εἶναι ἀτελής, θέλει ἐπιφέρει μολοντοῦτο ὠφέλιμον τι.
Αἱ ἐξευγενιστικαὶ προσπάθειαι τῶν δύο δυνάμεων δὲν
θελοῦν περιορισθῆ εἰς μόνον τὴν κατάργησιν τῆς τοῦ θε-
νάτου ποινῆς ἐν περιπτώσει ἀρνηθρησκείας, ἀλλὰ, κα-
θὸσον φαίνεται, ἐνεργοῦν καὶ αἱ δύο, ὥστε νὰ μὴν ἐπι-
βάλεται καὶ εἰς τοὺς Παγιάδας κάμμία ποινὴ διὰ
τοιαύτην αἰτίαν. Δὲν εἶναι ἄτοπον τὸ νὰ μὴν δυνάμε-
θα ν' ἀπολύσωμεν ἀπὸ τὴν Πόρταν ἐντελῆ ἀμοιβαί-
τητα κατ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο; Τιμωρεῖ-
ται ποῶς ὁ Τούρκος εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἀγγλί-
αν ὅστις ἐπιστρέφει εἰς τὴν ἀρχαίαν του θρησκίαν, ἀ-
φοῦ τὴν ἐγκατέλειπε καὶ ἐδέχθη τὸν Καθολικισμόν ἢ τὸν
Προτεστάντισμόν; τὸ αὐτὸ πρέπει νὰ γίνεταί καὶ εἰς τὴν
Τουρκίαν.

Ἀνεξαρτήτως αὐτῶν τῶν ἰσχυρῶν τῆς φιλοφροσύνης
λέγων, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία πρέπει νὰ προσπαθήσω-
σι, διὰ σκοποὺς ὑψηλῆς πολιτικῆς, νὰ δοθῆ εἰς τοὺς μὴ
Ὀθωμανικοὺς τῆς Τουρκίας λαοὺς ἡ ἀσφάλεια τὴν ὁποί-
αν ἀπελάμβανον τοὺς παρελθόντας αἰῶνας ὑπὸ ὀλοκλή-
ρην τῶν Καλυράτα. Ἐνθυμούμεθα ὅτι αἱ τῆς Ἀνατο-
λῆς ἀλληλογραφίαι μᾶς ἀνήγγειλον ὅτι ὁ κύριος Τισόφ
Ῥωσοὶκὸς παρὰ τῷ Σουλτάνῳ πρὸς τοὺς εἶχε διευθύνει ἐνεργ-
ητικὰς παρακλήσεις εἰς τὸ Διδάνιον, ἀφ' ὧσας τὴν δια-
γωγὴν τῶν Ἀλβανῶν. Ὁ κύριος Τισόφ εἶχε δηλοποιῆ-
σει ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεώς του, ὅτι ἂν ἡ Πόρτα δὲν
ἤθελεν εἶσθαι ἀρκετὰ ἰσχυρὰ, διὰ νὰ καταστείλῃ τὴν αὐ-
θαδειαν τῶν βαρβάρων αὐτῶν, θέλει λαβεῖ ἡ ἰδία μέτρα
πρὸς κατάπαυσιν τῶν ληστειῶν των. Ἡ ἐφημερίς τοῦ
Αὐγουβούργου ἐπιβεβαιῶσεν ὡσαύτως τὴν εἰρησὶν ταύτην, καὶ
πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ Ῥωσσία φυσικῶς προστά-
τρια τῶν Χριστιανῶν τοῦ Ἀνατολικοῦ δόγματος, δὲν
θέλει μείνει ἀνάλητος ἀπέναντι τῶν ἀπεχθῶν καταδιώξε-
ων τὰς ὁποίας ὑποφέρουσιν οὗτοι Συναισθινοίμεθα ὅθεν ὅτι
συμφέρει ὑπὲρ τῆς Εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης τὸ νὰ μὴν δυνη-
θῆ ἡ Ῥωσσία νὰ κάμῃ χρῆσιν μᾶς τοσοῦτον νομίμου προ-
φάσεως, διὰ νὰ βίβῃ στρατὸν ἐπὶ τῆς Ὀθωμανικῆς γῆς,
διότι ἡ μεσολαθῆσις αὐτῆς δύνανται νὰ κατασταθῆ πηγὴ
ἀπέριων περιπλοκῶν. Τὸ κατ' ἡμᾶς, νομίζομεν ὅτι ἡ ἔ-
ναισις τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας καὶ ἡ ἐνέργεια τῶν
ἀποράτων των, δύνανται ν' ἀποτρέψωσι τοὺς κινδύνους
τῆς θέσεως ταύτης, ἀλλὰ πρέπει νὰ ταχύνωσι: διότι ἡ
θρησκευτικὴ ἀντενεργεία εἶναι ἐπιφοβός, καὶ τοσοῦτον,
ὥστε οἱ προσεχέις ταχυδρομοὶ τῆς Ἀνατολῆς εἶναι πιθαν-
ὸν νὰ μᾶς φέρωσιν εἰδήσεις σοδάρωτέρας ἀφ' ὧσας ἐνταῦ-
θα ἀναφίρομεν.

Αἱ Ἐφημερίδες τῶν Ἀθηνῶν.

Λυπηρὰ ἰσχυρὸν καὶ δυσάρεστον καθίσταται ἡ ἀνάγνω-
σις τινῶν ἐκ τῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως κατὰ τοῦ νῦν ὑπουρ-
γείου ἐφημερίδων τῆς πρωτευούσης μας, ἐνεκα τοῦ ἐκ-
τραχηλισμοῦ εἰς τὸν ὅποιον κατήνησαν. Εἶναι μὲν ἀλη-
θές ὅτι εἰς ὅλα τὰ συνταγματικῶς κυβερνώμενα κράτη ἡ ἀν-
τιπολιτεῦσις εἶναι ἀναπόφευκτος καὶ ἀνεγκλίαν ἐνταυτῷ,
ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἔχει τὰ βέλγη τῆς, τὰ ὅποια εἰσαν ὑπερ-
βῆ καθίσταται ἀξιοκατάκριτος.
Ἄν ὑποθεθῆ ὅτι ὁ περιουσιακὸς τύπος ἀντιπροσωπεύει
τὴν κοινὴν γνώμην καὶ οὐχὶ ἰδιωτικὰ συμφέροντα καὶ
ἀξιώσεις, δὲν δυσκολευόμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι ἡ κοινὴ
γνώμη εἶναι ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως, διότι ὁ φιλονόμος
ἢ εὐαγωγὸς Ἑλληνικὸς λαὸς ἀγαπᾷ τὴν ἡσυχίαν ἢ ἐπιθυ-
μεῖ τὴν εὐαξίαν, ἢ μάλιστα ἀφοῦ ἀπύθνησε πλέον ἀπὸ τοὺς
φόβους καὶ τοὺς κινδύνους. Ἐκείνον λοιπὸν τοῦ περιοδι-
κοῦ τύπου, τοῦ μὴ ἀντιπροσωπεύοντος ἰδιωτικὰ συμφέρον-
τα εἶναι, εἰς τὴν ἐνεστώσαν τῶν πραγμάτων μας κατὰ

στασιν, νὰ ἐξελέγηται τὰς πράξεις τοῦ ὑπουργείου, ὅσοι
νεν ὁσάντις ἀντιδικῶσιν αὐταὶ εἰς τὰ ἐθνικὰ συμφέρον-
τα, καὶ νὰ τὸ συμβουλευθῆ, ἀλλὰ μετὰ τῆς δευτέρας ἐπι-
σημοσύνης καὶ κοσμιότητος, χωρὶς νὰ ἐξωκέληται ἐκ τῆς
ἀτοπήματα ἐξωκέλλει σήμερον κατὰ δυστυχίαν μὴ
μέρος τοῦ ἰδικοῦ μας, ὁ ὅποιος, δυνάμεθα νὰ εἰπώ-
μεν εὐλόγως καὶ δικαίως ὅτι δὲν ἀντιπροσωπεύει
εἰς τὴν κοινὴν γνώμην, ἀλλὰ πρόσωπα καὶ ἰδιωτικὰ
ἀξιώσεις.

Εἶναι καιρὸς καὶ μεγίστη ἀνάγκη, ἐνταυτῷ νὰ συνασθῶ-
θῶμεν ὅλοι ὅσοι διαχειρίζομεθα τὸν τύπον, τὸ οὐράνιον τῆς
το ὄψρον, ὅτι ἡ εἰρήνη, ἡ ἡσυχία καὶ ἡ ὁμόνοια εἶναι τὸ
μῦνα μας δι' ὧν δύνανται νὰ φθάσῃ τὸ ἔθνος μας εἰς τὴν
ὑψηλὸν τοῦ μέλλον, καὶ ὅτι ἀπεναντίας ἡ διακρίσις, ἡ
πάθη καὶ αἱ ἀνοικοδομητοὶ ἀξιώσεις δύνανται νὰ ἐπιτε-
σι τὸν κοινωνικὸν ὀλεθρὸν μας. Εἶναι καιρὸς, τὸ ἐπαρ-
λεγομεν, κατ' ὅν ἀπαιτεῖται μεγίστη συνέσις, ὑπομονή
καὶ ἀμοιβαίαι παραχωρήσεις καὶ συγκαταβάσεις, ἐνεκα
οἷου νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν τόπον μας ἡ εἰρήνη, καὶ τὸ
μόνον ἂς ἐκτυλιεθῇ ὁ ἀδικούμενος τὰ πρκαυομὰ των, τὰ
τε καὶ τὸ ἔθνος θέλει εἶσθαι εἰς κατάστασιν νὰ ἐκτελεσθῇ
τὴν ἰκανότητά καὶ τὰ δίκαια ἐκείνου. Συναισθινοίμεθα
νοὶ ὅθεν ἡμεῖς οἱ διαχειρίζομενοι τὸν τύπον τὸ κοινωνικὸν
καὶ πατριωτικὸν τοῦτο αἶσθημα, ὀφείλομεν νὰ συνασθῶ-
βουλεύωμεν μᾶλλον τοῦς πρκαυομῶν καὶ ἀδικουμένων
νοὺς νὰ ὑπομένωσιν ἕως οἷου φθίσῃ ἡ ἐπιθυμία
τῆς ἐντελοῦς τάξεως ὧρα, νὰ περιοριζώμεθα εἰς τὸ ἐπι-
δωμεν συμβουλὰς εἰς τὴν Κυβέρνησιν, πᾶσας μετὰ τὴν ἐπι-
μοσύνης, ὅσας τις παρεκτρέπεται ἀπὸ τὴν ὁδὸν τῆς δικαιο-
σύνης καὶ τῆς ἐθνικῆς τῆν ὁποίαν διεγράψεν τὸ Συνα-
ταγμα, καὶ οὐχὶ νὰ ἐρεθίζωμεν τὰ πάθη καὶ τὰς ἐπιθυ-
νοίας, ὑποσκάπτοντες αὐτῶ τὰ θεμέλια τῆς κοινωνίας
μας.

Ταῦτα λέγοντες δὲν ἔβουλομεθα νὰ μὴ κατακρίνωμεν
καὶ τὴν διαγωγὴν ἐφημερίδων τινῶν τῆς πρωτευούσης καὶ
ἐκ τῶν λεγομένων ὑπουργικῶν, διὰ τὰς κατὰ τοῦ ἔθους
προσβολὰς των, ὀνειρευομένων μυστικῶς ἐταρεῖς καὶ
ἀδελφότητας, ἐτοιμοὺς δὴθεν νὰ ἐκτραχίσωσιν ἀπὸ τοῦ τύ-
που τῆς κοινωνίας μας, ἡς εἶχε μεγίστην ἀντιση-
μῆσιν, διὰ νὰ βαλῇ νέον αἷμα εἰς τὰς ἐξηνησθηκυίας
τῆς φλέβας.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἀναγινώσκομεν τὰ ἐπόμενα εἰς τὴν Ἠχώ τῆς
Ἀνατολῆς.

Ἐκτὸς μικρῶν τινῶν ἀσημάντων ζητημάτων, ὅσοι
σαν ἀφορμὴν ἐσχάτως εἰς διακοινώσεις μεταξὺ τῆς ἡμετέρας
διπλωματίας καὶ τοῦ Διδανίου, ἡ πολιτικὴ ἡσυχία ἐπι-
προλαβόντως ἀνεφέραμεν. Τὸ Διδάνιον καταγίνεταί κατὰ
τὰ τελωνιακὰ μέτρα τὰ ὅποια πρᾶκεται νὰ ληρῶσιν ἐν
ἄλλ' ὅτι ἐπασχολεῖ ἰδίως τὴν προσοχὴν του εἶναι αἱ μετὰ
τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Πόρτας ἀρχὴν λαβούσαι διαπραγμα-
τεύσεις, περὶ τῶν νῦν συνομολογηθῆσομένων ἐμπορευ-
συνθηκῶν.

Καθὸσον ἀφορᾷ τὴν Ἀλβανίαν, ἐλήρθη ἡθ' ἀπορροισ-
κὸν κατ' αὐτῆς μέτρον τὸ Διδάνιον ἀπεράσισε σταθερῶς
νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς ὑποκαθῆν τὴν ἐπαρχίαν ταύτην, καὶ νὰ
ἐξασφαλίσῃ αὐτοῖς τὴν νόμιμον ἐξουσίαν τοῦ Σουλτάνου.
Ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ Ὑπουργεῖον μ' ἐλπιδὰ προεβλέπει
ἡ δῆσις ἐκ τῆς ἐπαρχίας ταύτης, αἱ ὁποῖαι κατ' ὄλην τὴν
πιθικότητά θέλουν δικαιοῦσι τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ἡμε-
τέρων, πρὸς ἐπιτυχίαν ἐντελεστάτου ἀποτελέσματος.

Σ. Σ. Ταῦτα μὲν δημοσιεύει ἡ Ἠχώ τῆς Ἀνα-
τολῆς διὰ τοῦ τελευταίου φύλλου τῆς: ἀλλὰ καθὸσον ἐπι-
ροφροῦμεθα ἀπὸ ἰδιαιτέρως ἀλληλογραφίας, οἱ Ἄλβανοὶ
προσέβαλον μ' ἐπιτυχίαν εἰς διάφορα μέρη τὰ στρατιω-
ματα τοῦ Σουλτάνου καὶ ἐπροξένησαν ἀρκετὴν εἰς αὐτὸν
θραύσιν, ὅτι δὲ κατ' ἐκείστην συσσωματοῦνται διὰ τὴν
τι παραταχθῶσι κατ' αὐτῶν.

Αἱ ταρχαὶ τῆς Συρίας ἐνθ' ἔβραίνεταί ὅτι κατὰ

...εἰς μίαν ἐπαρχίαν, γεννῶνται μ' ἐπιφωτότερον
...εἰς ἄλλην.
...λαοδικεῖαν ἐσυλλήθησαν αἱ ἔνοχοι εἰσίνες εἰ-
...παράξει τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου, διὰ τῆς ἐφόδου τὴν
...ἐκμαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Καθολικῶν, καὶ
...ἤδη εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν (διὰ τὴν τι-
...ἀλλ' ὁ κύριος Βουρὲ Γαλλικὸς πρόξενος ἀξιοῦ
...δρῶσιν εἰς τὸ μέρος ὅπου ἐπραξάν τὸ κακούργημα

Ναὶ παραχαί ἀνεφέρθησαν εἰς τὴν Ναπλοῦζαν ἐπαρχί-
...Συρίας. Οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας ταύτης δια-
...μετὰ τοῦ Ἀβδὲλ—Χαδὴ διοικητοῦ τῆς Πτο-
...καὶ πρὸ πάντων μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του, ὅστις
...εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ἐπαρχίας ταύτης.

Καὶ εἰς τὴν Ἀδανα πόλιν τῆς Καραμανίας ἐγεννήθη
...σημαντικαὶ παραχαί καὶ ἀησυχίαι, τῶν
...ἢ αἰτίαι ἀγνοεῖται μέχρι τοῦδε.

Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐνεστώτος μηνὸς ἡλίκαφ σφοδρὸς
...εἰς τὰ παράλια τῆς Συρίας, ὅτε δὴ πλοῖα
...Ἐλληνικῶν, καὶ τὸ ἄλλο Ῥωσικῶν ἀπωλέστη-
...αὐτῶν πλησίον τοῦ Καρμηλίου ὄρους, καὶ
...εἰς ναύτης ἐκ τοῦ Ἐλληνικοῦ διεσώθη.

Ἀπερίγραπτα εἶναι τὰ δεινὰ τὰ ὅποια ὑπομένουν οἱ
...Χριστιανοὶ κάτοικοι τῆς Συρίας, ἕνεκα τῶν
...πενήτηντα περίπου οἰκογενεῖαι τοῦ Ἀνατολικοῦ
...ἐνηγκαλίσθησαν τὸν προτεσταντισμὸν, διότι
...ὑπεσχέθησαν ὑπεράσπισιν καὶ προστασίαν.

Ἡ κίνησις διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν Βουλευτῶν τὴν ὀ-
...διὰ τοῦ προηγουμένου φύλλου μας ἀνεφέραμεν, αὐ-
...καθ' ἑκάστον καὶ ἐνταῦθα, πλὴν ἡσυχίας καὶ ἀταρά-
...Ἐπαρσουσιάζθησαν καὶ προυνεχίζονται ὁσμέραι πολ-
...μνηστῆρες ἀξιούντες νὰ ἐκλεχθῶσι Βουλευταί. Τὴν
...αὐτῶν μακρὰν τοῦ νὰ κατακρίνωμεν, θεωροῦμεν
...ἀρχὴν προόδου καὶ ἀποτέλεσμα τοῦ συνταγματικοῦ
...πολιτεύματος, διότι, ὡς εἶπεν εἰς ἐκ τῶν ἀρχαίων Ἐλλή-
...ἢ δημοκρατίαι τῶν Ἀθηναίων τότε μόνον ἤμασεν,
...ἕκαστος πολίτης Ἀθηναῖος ἤξει εἰς τὰ πράγματα
...πατρίδος τοῦ θέλου διευθύνεσθαι κελῶς, δταν λαμ-
...μὲν μέρος εἰς τὴν διευθυνσίν των. Εὐχῆς ὅμως ἔργον
...νὰ προσέξῃ ὁ λαὸς εἰς τὴν ἐκλογὴν ταύτην, καὶ με-
...τῶν ὄλων αὐτῶν τῶν μνηστῆρων νὰ ἐκλέξῃ τοὺς ὅσοι δύ-
...ναι νὰ ἦναι προικισμένοι μὲ πατριωτισμὸν καὶ μὲ
...ἀπαιτουμένας γνώσεις καὶ ἰκανότητά, διὰ νὰ ἐκπλη-
...ῶσιν προσηκόντως τὸ τοῦ Βουλευτοῦ ἔργο, καθήκον.

Κύριε Συντάκτα τοῦ Ἐρμῶ.

Εὐχρηστέθητε νὰ καταχωρήσετε εἰς τὸ προσεχές φύλ-
...τῆς Συνταγματικῆς ἐφημερίδος σας τὸ ἀκόλουθον ἄρ-
...χάριν τοῦ Ζηχαρίου φωνοῦντος α' Ἀλήθειαν καὶ εἰ-
...ἀγαπᾶτε, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ. »

Πρὸς ἅπαντας τοὺς Καθολικοὺς τῆς Συνταγματικῆς
...Ἑλλάδος

« Τοῦ λόγου τὴν χρῆσιν δέδωκεν ἡμῖν ὁ πλάσας
...ἡμᾶς Θεός, ἵνα τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν ἀλληλοῖς ἀπο-
...καλύπτωμεν. . . » Βασιλεῖος.

Διὰ τοῦ 253 φύλλου τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος ἐκινώνη-
...πρὸς ὑμᾶς ἀδελφοὶ Καθολικοὶ, τῆς καρδίας μου δευ-
...ἀνάλογον, ὡς ἐνόμιζα μὲ τὸ πνεῦμα τῆς θρησκείας
...τῶν ὁποίων χρωστῶ καὶ τὰ κινήσαντά με εἰς τοιοῦ-
...ἔργον αἰσθημῆτα. Ἐπροκάλεσα ὑμᾶς ν' ἀνοίξετε
...πηγὴν τῆς θρησκείας ὑδραγωγεία, διὰ νὰ πο-
...τὴν ὑμέτεραν πολιτικὴν κοινωνία, ὥστε νὰ δώσῃ
...δ μὲν ἑκατὸν, δ δὲ ἑξήκοντα, δ δὲ τριάκον-
... (1). »

Οὐδὲ ἐφαντάσθησαν οἱ ὑποδεικνυόμενον ἐξ
...ἀνοσίων καὶ ἀθέμιτων ἐνώπιον τοῦ εἰπόντος α' ἔλεον
...οὐ θυσίαν (2). » Παρίστητα εἰς ὑμᾶς τὴν
...τοῦ ν' ἀναλάβωμεν τὰ καθεστῶτα τῶν Προπα-
...μας, εἰσάγοντες τὴν Ἑλληνικὴν λειτουργίαν, τὸ
...Καλενδάριον καὶ ἐκκλησιαστικὴν πειθαρχίαν
...ἢ συμπεριεώραν δι' Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας. Δὲν
...οὐτε δίσχυρίζομαι νὰ γένη τοιαύτη μεταρρυθ-
...συνέκειον ἀρνήσιως δογματῶν ἢ ἀποψηφίσιως
...Κανόνων. Ἄπαυ !

Ἄλλ' ὅμως πληροφορηθεὶς ὅτι πολλοὶ ἐξ ὑμῶν ἐσκαν-
...δαλίθησαν διὰ τὰ εἰρημένα, ἐθεώρησα χρεὸς μου νὰ σᾶς
...κοινοποιήσω, ὅτι ἀνακαλῶ καὶ ἀποδοκιμάζω ὅ,τι ἀντι-
...βάνει εἰς Συνδικοὺς Κανόνας. Τοιοῦτον δὲ ἐνδεχόμε-
...σφάλμα μὴ νομίζετε προαιρέσεως ἀποτέλεσμα· ἀλλὰ
...διανοητικῆς ἰσως παραδρομῆς προσελθούσης διὰ μὲν τὸ
...πρῶτον ἐκ τοῦ εὐδὲ καίουσι λυχνῶν καὶ τίθεισιν αὐτὸν
...ὑπο τὸ μῶδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν καὶ λάμπει πᾶσι
...τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ (3). » ἢ ἐκ τοῦ δικαιοῦτος τὸ ὅποιον
...καίρου οἱ ὁμόδοξοι μας Γραικοὶ Μεληταὶ διὰ δὲ τὸ δεύ-
...τερον· καὶ τοῦ ἐνόμισα αὐτὸ μαθηματικὸν ἢ πο· τικὸν ἀντι-
...καίμενον ἢ ὄχι θρησκευτικὸν καὶ ἐπικρατεῖ εἰς τὴν Θῆ-
...ραν' εἰς δὲ τὸ πειθαρχικὸν τέλος πάντων ἐκ τοῦ δικαιοῦμα-
...τος τὸ ὅποιον ἀπολαύουν ἀκόμη οἱ Γάλλοι καὶ Γερμανοὶ
...μὲ μικρὰν διαφορὰν, καὶ πρὸ πάντων ἐκ τοῦ α' Πάλιν λέ-
...γῶ ὑμῖν, ὅτι ἐάν δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς πε-
...ρι πικνὸς πράγματι· εὐ· ἐάν αἰτήσωνται γενήσεται αὐ-
...τοῖς παρὰ τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Οὐ γάρ
...εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμὶ ἐν
...μέσω αὐτῶν (4). »

Οὕτως ἐγὼ μὲν ἐπαναπαύομαι εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν
...τοῦ χρέους μου πρὸς περιστολὴν τοῦ σκανδάλου, ὑμεῖς δὲ
...δοσι ἐσκανδαλίσητε συγχωρήσατε τὸ ὅποιον ἐθεωρήσατε
...ἀμάρτημα, καθόσον ὁ Κύριος εἶπεν α' Οὐ λέγω σοι ἕως
...ἐπτάκις ἀλλ' ἕως ἑβδόμηκοντάκις ἐπτά (5) » νὰ συγχω-
...ρῶμεν τὸν ἁμαρτάνοντα εἰς ἡμᾶς.

Ναῦξ 20/8 Ἀπριλίου 1814.

Ὁ ἐν Συντάγματι ὑμέτερος συμπολίτης
...Στέφ. Γ. Στέφανος

ΟΔΗΓΙΑΙ

ΠΕΡΙ ΕΚΛΟΓΗΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Πρὸς τοὺς κατὰ τὸ Βασίλειον Διοικητάς.

Ὁ περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν Νόμος ἐδημοσιεύθη ἤδη
...διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Το Ἐπουρχικὸν
...Συμβούλιον ἐθεώρησε κατ'ἑκαστὸν τοῖς νὰ συνεδύτη τὸν νόμον
...τοῦτον μὲ τὰς ἀκολουθοῦσας ὁδηγίας, διὰ νὰ εὐκολύνῃ ὅσον
...τὸ δυνατόν τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ, καὶ διὰ νὰ προλήθῃ ἐξη-
...γήσεις, αἱ ἐποεῖ ἐνδέχεται νὰ ζητηθῶσι, καὶ κυρίως διότι
...κατὰ τὴν συζήτησιν αὐτοῦ ἐσημειώθησαν εἰς τὰ πρακτικὰ
...τῆς Ἐθν. Συνελεύσεως· διασαφῆται τοιαῦτα, ἄνευ τῆς
...κοινοποιήσεως τῶν ὁποίων διὰ τῶν παρουσῶν ὁδηγιῶν,
...δὲν ἐδύναντο νὰ ἐνοηθῇ ἀποχωρῶντως· καὶ ἐκτελεσθῇ κατὰ
...τὸ πνεῦμα τοῦ νομοθέτου.

Ὁ Νόμος διαίρεται εἰς 4. Τίτλους.

Ὁ πρῶτος πραγματεύεται περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Βου-
...λευτῶν, τοὺς ὁποίους θέλει ἐκλέγει ἑκάστη ἐπαρχία καὶ
...περὶ τῶν προσόντων, τὰ ὅποια ἀπαιτεῖται νὰ ἔχωσιν οἱ
...ἐκλογεῖς.

Ὁ δεύτερος περὶ συντάξεως καὶ ἀνακρίσεως τῶν κα-
...ταλόγων τῶν ἐκλογέων.

Ὁ τρίτος περὶ ψηφοφορίας καὶ περὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν
...ψηφοδέλτων καὶ

Ὁ τέταρτος περὶ τῶν προσόντων τὰ ὅποια ἀπαιτεῖται
...νὰ ἔχωσιν οἱ Βουλευταί.

Ἀκολουθοῦντες τὴν διαίρεσιν τοῦ Νόμου, θέλομεν ἐπιπέ-
...ρει κατὰ τὰς ἀναγκαίας ἀναπτύξεις ἐφ' ἑκάστης
...διαίρεσεως.

α' Ἐπὶ τοῦ πρώτου Τίτλου. »

Διὰ τοῦ ἐδαφίου δευτέρου τοῦ ἄρθρου πρώτου, προ-
...διαρίζεται ἡ ἀναλογία τοῦ πληθυσμοῦ ὡς πρὸς τὸν ἀριθ-
...μὸν τῶν Βουλευτῶν ἑκάστης ἐπαρχίας. Ἐπειδὴ οἱ Κ.
...Κ. Διοικηταὶ ἔχουσιν ὑπ' ὄψιν τοὺς ἀπογραφικοὺς πίν-
...κας τοῦ πληθυσμοῦ ἑκάστης ἐπαρχίας, ἀρεῖλου νὰ γνω-
...στοποιήσωσιν αὐτὸν εἰς τοὺς διαφόρους Δήμους τῆς ἰδίας
...ἐπαρχίας, προσδιορίζοντες συγχρόνως ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ

(1) Μαθ. ε', 8 (2) Αὐτόθι. ε', 7. (3) Αὐτόθι. ε', 15.
(4) Αὐτόθι. ε', 15. (5) Αὐτόθι. ε', 22.

εἰρημένου δευτέρου ἐδαφίου τῶν ἀριθμῶν τῶν Βουλευτῶν
...τοὺς ὁποίους θέλει ὡσεὶ ἑκάστη ἐπαρχία. Σημειωτέον δὲ,
...ὅτι ἅμα Ἐπαρχία τις ἔχη πλειοτέρας κατοίκους
...τοῦ προσδιορισμένου ὄρου τοῦ πληθυσμοῦ καὶ
...καθ' ἓν μόνον ἄτομον, αὐτὴ θέλει ἐκλέγει πε-
...ριπλέον ἓνα Βουλευτὴν· ἀλλ' διὰ τὸν πληθυσμὸν ὑπερ-
...βαίνη τὰς τριάκοντα χιλιάδας, καμμία ἐπαρχία δὲν ἠ-
...πορεῖ νὰ ἐκλέξῃ πλειοτέρους τῶν τεσσάρων Βουλευτῶν
...ὄσοσδήποτε καὶ ἂν ἦ· καὶ ὁ πληθυσμὸς τῆς. Οἱ ἀπογρα-
...φικοὶ πίνακες, οἵτινες θέλουσιν χρησιμεύσει εἰς τὴν πρῶ-
...σαν ἐκλογὴν, θέλουσιν εἶσθαι οἱ τοῦ 1843· ὅπου δὲ δὲν ὑ-
...πάρχουσι τοιοῦτοι, νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν οἱ τοῦ
...1842.

Πρὸς διασαφήσιν τοῦ ἄρθρου 3 σημειοῦμεν ὅτι ὁ μικρό-
...τερος πληθυσμὸς τῆς περιφέρειας Ἐπαρχιακοῦ Συμβου-
...λιου εἶναι ψυχὰ 4033, κατὰ τοὺς ἀπογραφικοὺς πίν-
...κας τοῦ 1842.

Ἡ ἡλικία τῶν ψηφοφόρων θέλει προσδιορισθῆ ἐπὶ τῇ
...βάσει τῶν ἀπογραφικῶν πινάκων τοῦ 1843, ἀλλὰ δὲν θέ-
...λει θεωρεῖσθαι ὡς ὀριστικὴ καὶ ἀδιαφιλονεικητος.

Διὰ τῆς λέξεως ἰδιοκτησία, ἐννοεῖται ὄχι μόνον ἡ ἀπί-
...νησις, ἀλλὰ καὶ ἡ κινήσις, ἀλλ' ἡ τελευταία αὕτη περι-
...πει νὰ ἦναι προσοδοφόρος, οἷον ποιμίαι, μελισσισα, ὄσες,
...ἄλλα ὅποιαδήποτε ζῶα καὶ λοιπὰ πράγματα παρέχοντα
...πρόσδοον, κελῶς καὶ τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα.

Πολιτικὴ διακονη λέγεται ὁ τόπος ὅπου ἐξαιτεῖ τις τὰς
...πολιτικά του δικαιώματα, καὶ ἂν πραγματικῶς δὲν κα-
...τοικῇ εἰς αὐτόν· εἶναι συνήθως ἡνωμένη μὲ τὴν πραγμα-
...τικὴν κατοικίαν, ἀλλὰ δύναται νὰ χωρισθῇ ἀπο τὴν
...πραγματικὴν, ἐκπληρουμένων τῶν νομίμων διατυπώσεων.

Διὰ τῆς λέξεως ἐπιτηδεῖμα δὲν ἐννοεῖ ὁ νόμος μόνον
...τὰ εἰς φερολογίαν ὑποκειμένα, ἀλλὰ καὶ τὰ μὴ τοιαῦ-
...τα, οἷον τὸ τοῦ γεωργοῦ, τοῦ ποιμῆτος κτλ. Το ἐπιτη-
...δεῖμα ἀπαιτεῖται νὰ ἦναι ἀνεξέχρητον· ὥστε οἱ ὑπηρετεῖ
...καὶ οἱ ὑπομαθηταὶ ὅπου οὐδὲποτε ἐπιτηδεύματος διατε-
...λοῦντες, δὲν δύναται νὰ ὠρεκθῶσιν ἐκ τοῦ ἐπιτηδεύμα-
...τός τω, ἐκτὸς μόνον ἂν ἔχωσιν ἰδιοκτησίαν· οἱ ἐργάται
...δὲν ἠμποροῦν νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἐξαιτούμενοι μὴ ἀνεξέχρη-
...τον ἐπιτηδεῖμα.

Ἐπειδὴ ὁ Νόμος ἀπαιτεῖ ὥστε ἡ ἰδιοκτησία νὰ κῆ· καὶ
...ἐντος τῆς ἐπαρχίας ὅπου ἔχει τις τὴν πολιτικὴν τὸν δι-
...κονίαν, ἐπιτεῖται ὅτι ἡ εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν κινήσις ἰδιοκτη-
...σις δὲν τὸν ὠρελεῖ.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω γίνεται δῆλον, ὅτι οἱ ἀριστευτέρου,
...ὡς τοιοῦτοι μόνον θεωροῦμενοι ἄνευ τῶν ἄλλων προσόν-
...των, δὲν δύναται νὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα νὰ ψηφοφορήσω-
...σιν εἰς τὰς ἐκλογὰς τῶν Βουλευτῶν.

Τὸ δεύτερον ἐδαφίον τοῦ προκειμένου ἄρθρου ἀποκλείει
...τοῦ δικαιώματος τοῦ ψηφοφορεῖν τοῦ ὑπὸ ἀνάγκησιν δια-
...τελοῦντος ἐπὶ κακούργηματι ἐν γένει· τοιοῦτοι δὲ ἐννοοῦν-
...ται κατὰ τὰ πρακτικὰ ἐκεῖνοι κατὰ τῶν ὁποίων ἐξεδόθη
...ἤδη ἐνταλμα συλλήψεως. Ἡ διάταξις ὅμως αὕτη δὲν
...ἐφραμόζεται εἰς τοὺς ὑπὸ ἀνάγκησιν διατελοῦντας διὰ πολι-
...τικῆ κακούργηματα, διότι οὗτοι κατὰ τὰ πρακτικὰ δύ-
...νανται, θίδοντες ἀποχωρῶσιν ἐγγύησιν νὰ ἐξέλθωσι τῆς φυ-
...λακῆς διὰ νὰ ψηφοφορήσωσιν. Ἡ δὲ ἐγγύησις διδεται
...ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας
...νόμους.

β' Ἐπὶ τοῦ δευτέρου τίτλου. »

Διὰ νὰ συνταχθῶσιν ὅσον ἐπισιν ἀκριβῶς καὶ ταχέως
...οἱ κατάλογοι, θεωροῦμεν ἀναγκαῖον, ἅμα μὲ τὴν παρα-
...λαβὴν τῶν παρουσῶν ὁδηγιῶν, νὰ προσκαλέσωσιν οἱ Κυ-
...ριοὶ Δήμαρχοι τοὺς δημοτικοὺς καὶ ἐπίσκοπος Παρίδρους
...τῶν χωρίων, νὰ συνενοηθῶσι μετὰ τῶν ἐπιστῶν τῶν διαφό-
...ρων ἐνοριῶν, καὶ συντάξῃ ἕκαστος ἐκ τοῦ προχείρου διὰ
...τὸ χωρίον του κατάλογον τῶν κατοίκων αὐτοῦ τῶν ἔχον-
...των τὰ νόμιμα προσόντα τοῦ ψηφοφόρου· οἱ δὲ Κ. Δή-
...μαρχοὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τοὺς κατάλογους τῶν διαφόρων
...χωρίων, καὶ βεβαιούμενοι ἀπὸ τοῦ Παρίδρους καὶ ἐπιστῶ
...θέλουσιν συντάξαι τὴν γενικὸν κατάλογον τοῦ Δήμου σύμφωνα

φωνα μί τὰ άρθρα 6 και 7 τοῦ Νόμου. Ὁ κατάλογος πρέπει νὰ συνταχθῆ διηρημένως κατὰ χωρίον πρὸς πλειοτέραν εὐκολίαν. Θέλουν δὲ γίναι δύο ἴσα ἀπαλλάκτικα τὸ ἐν διὰ νὰ ἐκτεθῆ εἰς τὸ δημοτικὸν κατάστημα, τὸ δὲ διὰ νὰ χρησιμεύσῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ Νόμου. Πρὸς περισσότεραν διασάφην τῆς ἐπιγραφῆς ἂν ἔχῃ ἰδιοκτησίαν τῆς σημειωμένης εἰς τὸ ἰδιάφ. 6. τοῦ ἄρθρου 7. εἶναι σκοπιμότερον νὰ τεθῆ εἰς τοῦ εἶδους ἰδιοκτησίαν εἶναι καὶ εἰς αὐτὴν νὰ σημειωθῆ ἐν συντόμῳ τὸ εἶδος τῆς ἰδιοκτησίας.

Οἱ Δῆμαρχοι ἀποστέλλοντες εἰς τοὺς εἰδικούς Παρέδρους τῶν χωρίων τὰ ἀνήκοντα βήσποσπίασματα τοῦ καταλόγου, κατὰ τὸ ἄρθρον 8, οφείλουν νὰ διατάξουν αὐτοὺς νὰ τὰ ἐκθέσωσι εἰς τὰ Παρεδρεία καὶ κτηρῶσι τὴν ἐκθεσιν αὐτῶν διὰ δημοσίου κήρυκος κατὰ τὴν ἐπιτόπιον συνθήκην. Τὸ 10 ἄρθρον λέγει, ὅτι μετὰ εἰκοσι πέντε ἡμέρας τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς ἐπιτοπίου δημοσιεύσεως τοῦ Νόμου, πρέπει νὰ ἐκτεθῆ ὁ κατάλογος, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ καιρὸς καταπίπτει, οἱ Κ. Κ. Δῆμαρχοι θέλουν προσπαθῆσαι νὰ ἐκθέσωσιν αὐτὸν ὅσον, τὸ δυνατόν ταχύτερον.

Ἄν ὁ παρακαλούμενος δὲν ἤξυρῃ γράμματα νὰ υπογράψῃ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 βρωτόκολλον υπογράφεται δι' ἄλλου.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἰδιάφ. 6. τοῦ ἄρθρου 10 πρέπει νὰ σχηματισθῆ διὰ κλήρου ἢ ἐπὶ τῆς παραδοχῆς τῶν παραπόνων καὶ ἀντιρρήσεων Ἐπιτροπῆ, οἱ Κ. Κ. Δῆμαρχοι οφείλουν νὰ προσκαλέσωσιν εἰς ὠρισμένην ἡμέραν τοὺς Δημοτικούς Συμβούλους, περὶ ὧν γίνεται λόγος, εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμου, καὶ δημοσίως, καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν συνελθόντων νὰ τεθῶσι τὰ ὀνόματα ὄλων τῶν εἰρημένων Συμβούλων εἰς κληρώσιδα καὶ νὰ ἐξαχθῶσιν οἱ κλήροι πρὸς ἐκλογὴν τῆς ἐπιτροπῆς.

Περὶ τῆς κληρώσεως θέλει γίναι ἔκθεσις ὑπογραφομένη παρὰ τοῦ Δημάρχου καὶ τῶν παρευρεθέντων Δημοτικῶν Συμβούλων.

Ἡ διορισθεῖσα ἐπιτροπὴ θέλει ἐκλέξαι καὶ τὸν γραμματεῖα τῆς ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῶν μελῶν τῆς.

Ἄν δὲ εἰς τὸ δεκαήμερον διάστημα δὲν ἤθελε παρουσιασθῆ κανὲν παράπονον κατὰ τοῦ ἐκτεθέντος καταλόγου, ἢ Ἐπιτροπὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ παρατηρήσεις κατ' αὐτοῦ, ἵατιναι θέλουν ἐκτεθῆ ἀπαλλάκτικως, ὡς καὶ τὰ παράπονα, διὰ νὰ γίνωσιν ἐπ' αὐτῶν αἰτητὸν ἀντιρρήσεις.

Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει ἐκδώσει τὸ βρωτόκολλον περὶ οὗ γίνεται λόγος εἰς τὸ ἄρθρον 11, καὶ διὰ τοῦ Δημάρχου θέλει τὸ κοινοποιῆσαι εἰς ὄλους τοὺς Παρέδρους, πρὸς γνῶσιν τῶν ματείκων.

Τὰ παράπονα καὶ αἰ ἐπ' αὐτῶν ἀντιρρήσεις διακρίνονται ἀνεκκλητίως ἀπὸ ἐν καὶ μόνον δικαστηρίων ὄρκων τῶν, σχηματιζόμενον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12.

Οἱ Δῆμαρχοι οφείλουν κατὰ τὴν προσδιορισμένην ἡμέραν νὰ συγκαλέσωσι τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου, καὶ νὰ ἔχωσι ἕτοιμον κατάλογον ὄλων τῶν ἀπὸ τῆς συστάσεως τῶν Δήμων Δημάρχων, Παρέδρων, Δημοτικῶν Συμβούλων καὶ τῶν χρηματισάντων μέχρι τοῦδε Ἐπαρχιακῶν Συμβούλων τοῦ Δήμου, διὰ νὰ ἐνεργηθῆ ἢ κληρώσις ἐπὶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν. Οἱ Δικηταὶ θέλουν φροντίσαι νὰ στείλωσιν ἀμέσως εἰς τοὺς Δημάρχους τῶν διαφόρων Δήμων σημειώσιν ὄλων τῶν μέχρι τοῦδε χρηματισάντων ὄρκων καὶ ἀνηκόντων ἰδίως εἰς ἕκαστον Δήμον.

Περὶ τῆς κληρώσεως θέλει γίναι ἔκθεσις ὑπογραφομένη παρὰ τοῦ Δημάρχου καὶ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν λοιπῶν παρευρεθειμένων, ὅσοι θέλουν νὰ υπογράψωσιν.

Εἰς ὅσους Δήμους δὲν ὑπάρχουν πρόσωπα ἐκ τῶν εἰς τὸ προκειμένον ἄρθρον ἀναφερομένων διὰ νὰ συμπληρωθῆ ὁ ἀριθμὸς τῶν 30, τίθενται εἰς τὴν κάλην ὅσα μόνον ὑπάρχουσι, καὶ ἀφ' οὗ ἐξαχθῶσιν ἀπὸ τὴν κληρώσιδα τὰ δεκαπέντε κύρια μέλη τοῦ δικαστηρίου, τὰ ὑπόλοιπα χρησιμεύουν ὡς συμπληρωτικά.

Ἄφ' οὗ σχηματισθῆ νομίμως τὸ Δικαστήριον, τὰ περι-

σέονται συμπληρωτικά μέλη δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ διαμεινωσιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμου

Τὰ συμπληρωτικά ἀνακληρῶν τὰ κύρια μέλη κατὰ τὴν σειράν τὴν ὁποίαν ἔσχον εἰς τὴν κληρώσιν.

Οἱ κληρωθέντες πρέπει νὰ προσκληθῶσιν ἰγγράφως παρὰ τοῦ Δημάρχου ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς. Ἐπειδὴ δὲ ὁ περιεχόμενος εἰς τὸ ἄρθρον 78 τοῦ ἐργασιμῶ τῶν δικαστηρίων ὄρκος τῶν ἐνόρκων τὸν ὁποῖον θέλουν δώσει τὰ μέλη τοῦ δικαστηρίου, δὲν προσαρμίζεται καθόλα εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν, θέλει ἀντικατασταθῆ ἢ φραστικῶς ἐν κατὰ τὸ δύναιτο κατηγορίαν καὶ τὴν ὑπεράσπισίν του ἢ διὰ τῆς φράσεως εἰς τὰς γενομένας ἐστάσεις καὶ ἀντιρρήσεις.

Περὶ τῆς ὀρκωδοσίας συντάσσεται βρωτόκολλον ὑπογραφομένον παρὰ τοῦ Δημάρχου καὶ τοῦ ἐρείως.

Ὅσακις κατὰ τὸ ἄρθρον 11 γίνεται ἐστάσις περὶ παραλείψεως ἐκινῶν, ἂν εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν δὲν παρουσιάζεται εἰ μὴ ἐν μόνον πρόσωπον, ἢ ἐξαιρέσις τῶν ἐνόρκων θέλει γίναι ἀπὸ τῶν ἐνστάμενων καὶ τῶν Δημάρχων ὅστις ἐνήργησιν τὴν παραλείψιν.

Ὁ ἐξαιρῶν δὲν χρεωθεῖ νὰ δώσῃ λόγον τῆς ἐξαιρέσεως. Τὸ ἐν ἴσον τοῦ καταλόγου περὶ οὗ γίνεται λόγος εἰς τὸ ἄρθρον 6 θέλει ἐγγιρισθῆ παρὰ τοῦ Δημάρχου εἰς τὸ δικαστήριον διὰ νὰ ἐνεργηθῆ ἐπ' αὐτοῦ τὰς διορθώσεις κατὰ τὰς βρωτάσεις του. Ἐπιστρέφεται δὲ πάλιν εἰς τὸν Δημάρχον ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς διὰ νὰ ἐνεργηθῆ κατ' αὐτὸν τὴν διορθώσιν ἐπὶ τοῦ ἐκτεθειμένου εἰς τὸ δικαστήριον κατάστημα καταλόγου, σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 15.

Ὁ παρὰ τοῦ δικαστηρίου διορθωθείς κατάλογος θεωρεῖται ὡς ἐπίσημος, καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ φυλάττεται ἀσφαλῶς ἀπὸ τῶν Δημάρχων, ὑπὸ προσωπικῆν του εὐθύνην.

(*Ἐπιτετα Συνέχεια *)

Ἄριθ. 1548.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ἙΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐν Σύρῳ Ἐμπορικτικόν.

Συγκείμενον ὑπὸ τῶν Δικαστῶν Γρηγορίου Νικητάδου Προέδρου, Ἡλία Κεχαγιά καὶ Στεφάνου Κοντοῦ, παρόντος καὶ τοῦ παρ' αὐτῷ Γραμματέως Στεφάνου Κονδύλου.

Συνελθόντες εἰς τὸ δωματίον τῶν διασκέψεων τὴν εἰκοστὴν ἰστροτὴν Φεβρουαρίου 1844 ἐνα ἀποφασίσαν ἐπὶ τῆς ἐξῆς αἰτήσεως.

Ὁ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τοῦ Ἰωάννου Γ. Κοτζιά Εἰσηγητῆς δι' αἰτήσεώς του πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο τῆς 21 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἐπισυναπτῶν α. τὴν ἀπὸ τὸ ἄρθρον 510 τοῦ ἐμπορικτοῦ Νόμου ὑπαγορευομένην ἐκθεσιν τῶν προσωρινῶν Συνδίκων διὰ τὴν μὴ ἐμφάνισιν τινῶν δανειστῶν ἐντὸς τῶν παρὰ τοῦ Νόμου προθεσμιῶν πρὸς διεξιῶσιν τῶν δανείων τῶν, καὶ β. τὴν ἀπὸ τὸ αὐτὸ ἄρθρον ὑπαγορευομένην ὡσαύτως πρᾶξιν του διὰ τῆς ὁποίας κηρύττει περιτωμένην τὴν προμνησθεῖσιν ἐκθεσιν τῶν συνδίκων ἐξαίτετα: νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ περαιτέρω.

Σκερθέν κατὰ τὸν Νόμον.

Ἐπειδὴ τὸ Ἐμπορικτικὸν ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τοῦ Εἰσηγητοῦ δι' ἀποφασίσας του δίδει νέαν προθεσίαν κατὰ τὸ ἄρθρον 511 τοῦ ἐμπορικτοῦ Νόμου εἰς τοὺς μὴ ἐμφανισθέντας δανειστάς, ὁπόταν ἤθελε παρελθούσιν αἱ διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν δανείων τῶν ὠρισμένην προθεσίαν χωρὶς νὰ ἐμφανισθῶσιν.

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἐκθεσιν τῶν συνδίκων καὶ τὴν ἀναφορὰν τοῦ Εἰσηγητοῦ οἱ ἐν αὐτῇ ἀναφερόμενοι δανεισταὶ τοῦ πτωχεύσαντος Ἰωάννου

Γ. Κοτζιά δὲν ἐνεφανίσθησαν, ἐπομένως πρέπει νὰ δοθῆ πρὸς αὐτοὺς νέα προθεσίμια, ἢ τὴν κατὰ τὸ μνησθέν ἄρθρον 511 προδιωρίζεται ὡς ἐν τῆς ἀποστάσεως τῆς δικιμονῆς τῶν.

Ἐπειδὴ εἰνὸς μὲν τῶν δανειστῶν κατοικούντων ἐνταῦθα, τινὲς δὲ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἐπομένως εἰς τοὺς τελευταίους τούτους πρέπει νὰ δοθῆ ἢ παρὰ τοῦ ἄρθρου 511 τῆς Π. Λοιπῆς Δικονομίας διακατεταμένη προθεσίμια.

Διὰ ταῦτα καὶ ἰδὸν τὰ μνησθέντα ἄρθρα.

Παραχωρεῖ πρὸς τοὺς Ἀγγέλικα Γ. Δομτινῆ, Ζ. Ἰ. Ζ. Ἀθανασίου Παπαῦ Παρασχου, Καλιτζῶν Θεοδοσίου, Θεόδωρον Γ. Ροδοκανάκη, ὀφθα Χ. Μιχαήλ Ἀρσενίου, Νικέλαο Γαγιζῆν, Γεώργιον Α. Ποδάρα, Γεώργιον Ἰωάννου Γεωργιάδ, Ἀθανασίου Παπαῦ Ἀναστασίου, Παναγιώταν ὑπηρέτισσαν, Μαρτῖν Θ. Ἀρβανίτου, Γεώργιον Δ. Χ. Γεωργίου, Ἀντώνιον Θ. Κίτην Θ. Δημητρίου Τουφεξῆ, Ἐμμανουὴλ Χ. Ἀδ. Θεόδωρον Σταματίου, Ἀσφαλιστικὸν Κατάστημα ἢ Ἑλλάς, Στέφανον Ἀγγελῆστον, Φίλιππον Κελληγιᾶν καὶ Ἐλισσαῖον οὐζυγον Ἰωάννου Κοτζιά κατοικούντας ἐνταῦθα προθεσίμιαν εἰκοσι ἡμερῶν εἰς δὲ τοὺς Γεώργιον Κ. Ἰωάννου, Ἀθανασίου Χ. Μιχαήλ, Ζοχαρῆν Οἰκονομίτην, Γεώργιον Πατρογιάννην Γεώργιον Κουζιδουνη, Ἰωάννην Κ. Μαυρογιάννην, Γεώργιον Χιλῆν, Ἀνδρέαν Γεαλοῦρη καὶ Ἰωάννην Ἐμμανουὴλ Πιπρινον διαμένοντας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ προθεσίμιαν τριῶν μηνῶν πρὸς ἐξέτασιν τῶν δανείων τῶν ἀρχομένης τῆς προθεσίμιας ταύτης ἀπὸ τῆς καταχώρησεως τῆς παρουσίας εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκδομένην ἐφημερίδα ὀ Ἐρμῆς ἢ δὲ καταχώρησις αὐτῆς θέλει ἰσοδυναμεῖ μὲ κοινοποίησιν πρὸς αὐτοὺς.

Τὰ τέλη τῆς σημαίνσεως θέλουν πληρωθῆ ἐν τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος.

Ἀπαραίτητὴ καὶ ἐκδόθη ἐν Ἐμμανουὴλ Σύρου τὴν εἰκοστὴν τρίτην Φεβρουαρίου τοῦ χιλιεστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρκοστοῦ τεταρτου ἔτους.

ὁ Πρόεδρος (Γ. Σ.) Γ. Νικητάδης.

ὁ Γραμματεὺς Στέφανος Κονδύλης

Ἄριθ. 1340.

Ὁ Ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τοῦ Ἡλία Τζούμπου Εἰσηγητῆς Δικαστῆς

Προσκαλεῖ ἀπαντας τοὺς δανειστάς τοῦ ἐκδομένου πτωχεύσαντος νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνταῦθα ἐν τῇ Κατάστημ τῶν ἐν Σύρῳ Ἐμπορικτῶν τὴν εἰκοστὴν ἔστρον Ἀπριλίου 1844 ἡμέραν τετάρτην τὴν τρίτην ὡραν μετὰ μεσημβριαν, διὰ νὰ ἐγγιρισθῶσι πρὸς αὐτὸν τὸν ἀπὸ τὸ ἄρθρον 480 τοῦ ἐμπορικτοῦ Νόμου τριπλοῦν κατάλογον τῶν κατ' αὐτοὺς ἐκινῶν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἔργων τοῦ προσωρινοῦ Συνδίκου ἐπὶ τῆς προκειμένης πτωχεύσεως.

Ἡ παρούσα θέλει κοινοποιηθῆ εἰς τὰ παρὰ τοῦ Νόμου διακατεταμένα μαρτῆ, καὶ θέλει καταχωρηθῆ συγχρόνως καὶ εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκδομένην ἐφημερίδα ὀ Ἐρμῆς.

Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου τὴν 18 Ἀπριλίου 1844.

ὁ Εἰσηγητῆς (Γ. Σ.) Π. Κανισκίρης.

Ὁ Συντάκτης Θεμιστοκλῆς Προδρόμου.